

Ujból megkezdődött a lisztért való ácsorgás.

*

A sertéshus, a tojás és az alma. — Az „olcsósági hullám” megtörik a magyar gátakon. — Csarnoki szemle.

Mostanában divatos és sokszor hangoztatott szó lett az „olcsósági hullám”. Alig mulik el nap, hogy a lapok a *külföldön* bekövetkezett áresökkenésekről ne írják. A szegény budapesti nép sóhajtva, áhítózza olvassa e híreket és kívánsága abban merül ki, vajha *ideérkezne* már az az olcsósági hullám. Nekünk az az érzésünk és meggyőződésünk, hogy nem az országhatárokon mostanában divó szigorú fináncokordon a gátlója annak, hogy Budapest népe még nem élvezze az árak esökkenését, hanem ennek az országnak sajátos, a *nyugattól mindig eltérő* viszonyaiban van az akadály. Itt más a *kereskedői erkölcs*, mint a nyugaton, itt a *termelő is maradibb gondolkodásu*, mint a kulturáltabb országok gazdái és a *levegő* is az észak-európai szigetországra emlékeztető *illatokkal* van telítve. Ezért kell nekünk busan, komoran és tehetetlenül belenyugodnunk abba, hogy a nyugati olcsósági hullám majd csak *nagysokára* érkezik hozzánk.

E hét folyamán mi is hírt adtunk arról, hogy olcsóbb lett a disznóhus. Szombaton kiinn jártunk a nagycsarnokban, hogy a *Népszava* olvasóit a valóságnak megfelelően tájékoztassuk. Tapasztalatainkat és megfigyeléseinket a mi sokat szenvedő és nélkülöző asszonyaink bizonyára helyénvalónak ítélik meg.

A disznóhus és más hus.

A *sertéshust* a községi üzem 120—132 koronáért méri, a hentések 120—136 koronáért és a főváros egy másik vállalata, a Huskereskedelmi Rt. 110—132 koronáért. Ez utóbbi helyen volt is forgalom. A szalonnánál a helyzet ez: a községinél a szalonna 148, a hárj 166 koronába kerül, míg a henteseknél a szalonna 136—144, a hárj 160—164 korona. Ezzel azután kiderült, miért jelentette ki a közéletmezési tanácsnok, hogy a zsirjegyeket bevonják: a hentések tudniillik *olcsóbban adják a zsirt, mint a községi*. Jól van így, sőt kívánatos, hogy ez a versengés állandósuljon. A *marhahus* 68—120 korona között váltakozik, míg a *borjúhus* ára 80—120 korona.

A helyzet tehát az, hogy a sertéshusnál 15—20 koronás áresökkenés állott elő. Azt is megírtuk, hogy miért. Egyrészt azért, mert a szalámigyárosok *már nem vásárolnak*, másrészt azért, mert olyan *sertésbőség* van Magyarországon, amelynek következtében az *50—50 koronás sertéshusárak lehetnének indokoltak*. Ha a közéletmezési miniszterium a Sertésnagyvágó Rt. körmére koppintana; amely a köztisztviselők zsirellátása örve alatt a vidéken megengedhetetlen magasságra *fölveri az árakat*, akkor rövidesen a mainál ol-

csöbb lenne a sertéshus. És ez lenne az erueke a henteseknek is, mert a 110—136 koronás sertéshus olyan drága, amit Budapest népének a kilencztedrésze nem bír el. Ha az asszonyok nagy elhatározással hetenként egyszer odaállnak a hentes pultja elé, akkor is — *csülköt* vagy *fejhu*st vásárolnak...

A tojás.

Bajok vannak a tojásellátás körül. A dunaparti piacon 1.30—1.50 koronáért adják a tojást. Föltűnően kevés árú van e cikkben. Mi ennek az oka? Az, hogy a nagybankoknak csak a napokban sikerült kiviteli üzleteiket nyélbeütniök. Ha az exportörök megkezdik a működésüket, *átmenetien* Budapestet is ellátják tojással, hogy az existenciájukat féltő kiskereskedőket elhallgattassák és hogy *föllele* bebizonyítsák az ő álláspontjuk helyességét. Szabemberek szerint Magyarországon *1900* óta a tavalyi komédiának, amikor a „tojáshiány” örve alatt 8—10 koronára szöktek föl az árak. Ezért fokozott figyelemmel kísérik a tojás körül végbemenő dolgokat és ha azt tapasztaljuk, hogy a kiviteleből a köznek kára volt, *idejében* figyelmeztetni fogjuk erre az illetékeseket.

Az alma.

Az alma ma már nem közszükségleti cikk. Csak valamikor volt az, akkoriban, amikor még nem ismerkedtünk meg a mai nyomorúsággal. Az orvosok szerint az embernek szüksége van a gyümölcsre, így almára is, mert bőséges cukortartalma van. Kecskemét Budapesttől egy háltánsyira van, a távolság mindössze 105 kilométer. Azért ragadtuk ki Kecskemétet, mert onnan kerül a legjobb, legszebb és legjobb alma Budapestre. Kecskemét városa és környéke az idén százmilliókat keresett a gyümölcsön, nem is száz-, hanem *ezermilliókat*. Egy példa: a nagycsarnokban a rozmarinalma kilója 80 koronába, a esemegeüzletben 100 koronába kerül. Nehogy azt higgyék, hogy tévedtünk, szóval is leírjuk: *Száz koronába kerül egy kilo. Kecskemétről származó rozmarinalma Budapestben.* Az almának ez a szédítő karriérje eszünkbe juttatja azt a sokszor hangoztatott igazságot, hogy az *árleszállításnak* ott kell *elkezdődnie*, ahonnan annak idején az *áremelkedés* kiindult: az *élelmiszernél*. Ha a kecskeméti gazda a rozmarinalmáját ismét 40—50 fillérért fogja eladni, akkor az ipari munkásság is megelégszik majd a 30—40 koronás hetibérrel. Addig is, amíg ez a várva-várt állapot bekövetkezik, gondolkozzunk a kecskeméti rozmarinalma hallatlan áremelkedésének az *okain*.

Hagyjuk el a nagycsarnokot, ahol még bőven van fehérrepa, sárgarépa, vörösrépa és ehhez hasonló téli főzelék. Nézzünk ki az utcára, ahol

a lisztért

újból hosszú sorok kigyóznak a boltok előtt.

És e helyen és ez alkalommal ismételten fölhevítjük a közéletmezési minisztert arra, hogy *sürgősen* és *minden szempontot felretéve*, gondoskodjon a főváros népének zavartalan lisztellátásáról. Most béke van és az ország érdekében egyáltalán nem kívánatos, hogy a város és a falu között kezdődjék meg az új háború.